

24. 5. 2026 - Duch svatý není naším nástrojem

Čtení: Jan 14,15-21; 14,25-27; 16,7-15

Písňe:378 – Bože, jenž jsi v nebesích; 585 – Přijď již, přijď; 581 – Stvoř srdce čisté;679 – Pomoz mi, můj Pane; 399 – Učiň mě, Pane nástrojem; 406 – Dej nám moudrost odvahu

Duch svatý není naším nástrojem. My máme být nástroji Ducha svatého. To je důvod, proč jsme dnes skrze Ducha svatého shromážděni – aby z nás činil nástroje, nástroje ve svých rukou. Nejsme zde proto, abychom utěšovali Ducha svatého, ale Duch svatý působí, aby utěšoval nás. On se za nás přimlouvá.

Jestliže je Duch svatý Bohem, musíme toto učení Nového zákona důrazně zdůrazňovat. **Může snad stvoření rozhodovat o Bohu, nebo spíše Bůh rozhoduje o stvoření? Může být Bůh nástrojem v našich rukou, nebo máme být my nástroji v jeho rukou?**

Modlitba každého z nás, prosme: „*Pane Bože, prosím tě, toto jsou moje ruce, mám dvě nohy, oči, uši, mozek i srdce. Ať se to všechno stane tvým nástrojem, protože ty jsi mi to dal. Děkuji ti za to, Pane. Učiň, aby pod vlivem hlásaného slova každý z nás prožil proměnu. Ti z nás, kteří ještě nejsou spaseni, aby dnes pod působením Ducha svatého byli usvědčeni z hříchu, ze spravedlnosti a z budoucího soudu. A ti z nás, kteří jsou příbytkem Ducha svatého, aby znovu objevili tuto velkou závislost na jeho působení, abychom byli způsobilí vykonávat jeho dílo. Amen.*“

Práce Ducha svatého

Dnes existují dva krajní postoje k Duchu svatému. **Jeden Ho** téměř úplně pomíjí a nahrazuje náboženským rituálem nebo církevní službou bez skutečné duchovní moci. **Druhý** postoj klade neopodstatněný důraz na působení Ducha svatého na úkor psaného Božího slova. Jedna krajnost se projevuje ledovým formalismem, druhá ohnivým fanatismem. Jedna mrazí, druhá pálí. My dnes nechceme být ani v lednici, ani v peci. Chceme na základě Božího slova zkoumat, co Bible učí o osobě a práci Ducha svatého.

Jako základ svého kázání bych chtěl použít úryvky z Janova evangelia, které jsme četli a také:

Jan 15,26-27: „Až přijde Přimlůvce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, jenž od Otce vychází, ten o mně vydá svědectví. Také vy vydávejte svědectví, neboť jste se mnou od začátku.“

A Jan 16,7–14: „Já vám však říkám pravdu: ...“

Duch svatý je v těchto textech – stejně jako na mnoha jiných místech Starého i Nového zákona – představen jako osoba, jako božská osoba, jako pravý Bůh, svatý Bůh. Musíme si hned na začátku uvědomit, že Duch svatý není nějaký druh vlivu. Někdy se říká: „Napsal jsem to v duchu lásky.“ Mluví se o duchu poznání, duchu smíření. Mluvíme dnes o skutečné osobě – o Boží osobě.

Proto nemůžeme pochybovat o tom, že Duch svatý je osoba. Už samotné slovo „Utěšitel“, které dnes tolikrát zaznělo, ukazuje, že nejde o vliv nebo energii. Utěšitel je osoba. Když tedy mluvíme o Duchu svatém– o osobě, která je mi velmi blízká. A stejně je to s tebou, jestliže jsi prožil duchovní znovuzrození z Ducha svatého. Od té chvíle Duch svatý přebývá v tobě. „Kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho.“ Proto nás překvapuje, že vzniklo učení o „druhém požehnání“ – nejprve prý přijmeš Krista, a pak, chceš-li mít moc ukazovat Krista druhým, musíš přijmout Ducha svatého. Toto učení vzniklo nedávno a historicky nikdy nebylo součástí křesťanské víry. Je to odchylka od Božího slova.

Od okamžiku, kdy nás Duch svatý usvědčil z hříchu, ze spravedlnosti a z budoucího soudu, Duch svatý v nás přebývá. A co dělá? Činí z nás nástroje, abychom konali Boží vůli a svým životem ukazovali Pána Ježíše.

Nyní krátká pauza k zamyšlení: Jak prakticky žijeme skutečnost, že v nás přebývá Duch svatý? Víme, že Duch svatý používá Písmo svaté. Ale jak používáme Bibli my? Dovolte mi velmi osobní otázku: Četl jsi dnes v Bibli? A nejen sám – četl jsi ji společně se svou ženou nebo manželem? Někteří se červenají. Musíme to napravit a rozhodnout se před Bohem: nebude snídaně bez čtení Bible. Duch svatý nám připomíná vše, co bylo napsáno o Pánu Ježíši. On působí tak, aby už od rána naše mysl směřovala k Božím věcem. Protože tolik Ducha svatého je v nás, kolik je v nás Božího slova. Proto věřící rodiče, kteří si uvědomují svou odpovědnost, nejenže se spolu modlí a čtou Bibli, ale dělají to i se svými dětmi. Nechceme jen teoretizovat. Dovolte mi položit vám těžkou, ostrou, ale láskyplnou otázku: *Kdy jste naposledy četli Písmo svaté se svými dětmi?* Děti si to dobře pamatují. Často mají lepší paměť než my. A vědí, jak zacházíme s Bibli – tedy jak zacházíme s Duchem svatým. Učení o Duchu svatém není nějaká abstraktní teologie visící v oblacích. Je velmi praktické. Týká se našeho každodenního života, manželství, rodiny, vztahů se sousedy, školy, práce i sboru. V jednom časopisu jsem četl - „A zůstávali v apoštolském učení, ve společenství, v lámání chleba a v modlitbách.“ Ukázalo se, že toto téma je velmi potřebné – vrátit se ke kořenům, vrátit se k tomu, co učí Duch svatý. Jestliže má být Duch svatý v mém manželství, v mé rodině a v mém sboru, musím vědět, jak působí.

Sbor je svatý, protože je vytvořen svatým Bohem skrze Ducha svatého, který ukazuje na svatého Spasitele a vede ke svatému životu.

A to je důvod, proč máme toto setkání – protože chceme vést svatý život. Takový život, který bude největším svědectvím pro lidi. Nejsou to koncerty ani slavní řečníci, co přitahuje lidi k Bohu. Jestliže v tom není Duch svatý, všechno skončí jen dojemem: „Bylo to hezké“ ale život člověka zůstane stejný. Mou modlitbou je, aby se po tomto setkání každý zamyslel nad svým manželstvím, rodinou a sborem.

Možná jsme byli pokřtěni ve vodě ať malé nebo velké, ale nejsme ponořeni do Krista. Možná nás někdo oklamal jednoduchým podpisem pod několika body „evangelia“, nebo tím, že jsme zvedli ruku na evangelizaci. Ale Duch svatý přebývá jen v těch, kteří skutečně přijali Ježíše Krista. Ježíš řekl: „Já budu prosit Otce a dá vám jiného Utěšitele.“ Někteří překlady říkají: Přímluvce, Zastánce, Ten, který pozvedá a podpírá.

Ale my nepodpíráme Ducha svatého. Jak by člověk mohl podpírat Boha? To Bůh musí podpírat nás. Prosím, nezacházejte s ním jako s nástrojem – jako s kleštěmi, lopatou nebo kladivem. On nikdy nebyl a nemůže být nástrojem v našich rukou. Nechme jeho působení v jeho rukou. Duch svatý ví, jak jednat. Ježíš jasně řekl: „Bude přebývat ve vás.“ To znamená, že od okamžiku znovuzrození Duch svatý přebývá ve věřícím člověku.

Neřekl jsem v pokřtěném člověku, ne v člověku, který podepsal kartičku. Ale v tom, kdo přijal Krista.

Učedníci se báli, že až Ježíš odejde, zůstanou sami. I my někdy máme pocit osamění. Ale jestliže v tobě přebývá Duch svatý, nejsi sám. Ty jsi tím prvním, koho chce Duch svatý použít. Ty máš být nástrojem v jeho rukou. A pak naše modlitby budou: „Pane Bože, děkuji ti. Chci být tvým nástrojem. Jsem ti k dispozici.“

Duch svatý není nějaká teorie. Je řeč o praktickém životě.

Někteří dnes určují nové „zástupce Krista“ – jedni je nazývají „svatými otcí“, jiní apoštoly nebo proroky. Ale nová „čerstvá zjevení“ Ducha svatého nepřijdou. Nebude žádná nová svěžest kromě té, kterou máme v Božím slově.

Plnost Ducha svatého je přímo spojena s naším vztahem k Božímu slovu.

Duch svatý vydává svědectví o Ježíši Kristu. A Jeho praktická práce spočívala i v tom, že inspiroval Písmo svaté. Když Duch svatý dokončil dílo inspirace, Bible byla dokončena. Nebude žádná třetí část Bible.

Máme Starý zákon, který ukazoval na příchod Krista, a Nový zákon, který svědčí o tom, že přišel. Třetí část už nebude. A přesto se objevují lidé, kteří chtějí zvýšit svůj význam a říkají: „Duch svatý mě poslal. Duch svatý mi dal slovo. Jsem prorok.“ To je tragédie dnešní doby. Lidé si přivlastňují autoritu Ducha svatého. A není větší drzost, než když si člověk přisvojuje roli Ducha svatého. Duch svatý uvedl apoštoly a proroky do veškeré pravdy – a tato pravda je dnes v našich rukou v Bibli. Stačí po ní sáhnout. Kdosi řekl: „Když čteš Bibli a neslyšíš Ducha svatého, čti ji nahlas.“

Dnes je velkým problémem zesměšňování Ducha svatého. Když někdo tvrdí: „Duch svatý mluví skrze mě,“ často tím odstavuje stranou pravé Boží slovo. Chceme budovat sbor založené na Písmu svatém, protože pouze Bible je Bohem inspirované.

Jedna žena kdysi přinesla sbírku proroctví Davida Wilkersona a řekla: „Duch svatý stále mluví. Toto je čerstvé poselství.“ Řekl jsem jí: „Jestli tomu opravdu věříš, vezmi ta proroctví i svou Bibli ke knihaři a nech je svázat dohromady. Jestli jsou to slova Ducha svatého, pak tvoje Bible musí růst.“ Ale na konci Bible je tečka. A to není moje tečka ani lidská tečka. To je tečka Ducha svatého. Co Duch svatý začal, to také dokončil.

Přistoupíme k dalšímu úseku, totiž k 16. kapitole, veršům 7 až 14. - „Já vám však říkám pravdu,“ říká Pán Ježíš. To znamená, že pouze ON mluví pravdu a všechna ostatní ústa musí zmlknout.

A Pán Ježíš řekl, že Duch svatý vás uvede do veškeré pravdy – do té pravdy, kterou zná od Otce i od Syna. Duch svatý jako osoba byl poslán, aby mluvil pravdu. Byl poslán Otcem i Synem a zastupuje třetí osobu Trojice. Mluví pravdu – to, co viděl a slyšel, a nic víc. Jestliže Ho posloucháme a opíráme se o Písmo svaté, nemůžeme zabloudit, protože to je pravda a nic než pravda. Pán Ježíš zde velmi jasně říká: „Říkám vám pravdu: Je pro vás lepší, abych odešel, protože pokud neodejdu, Utěšitel k vám nepřijde.“ Tím skutečným a účinným Utěšitelem je dnes právě Duch svatý. A On nechce být nástrojem k tomu, abych byl jen šťastný, bohatý, aby se mi dobře dařilo, aby se mi lidé klaněli a abych byl slavný. Proto Duch svatý nepřišel. To nikdy nebyl jeho cíl. V TV zejména zahraničních slyšíme: „Bůh nechce, abys byl chudý.“ „Bůh nechce, abys byl nemocný.“ „Jen přijď, Duch svatý se tě dotkne, padneš na zem, budeš se třást, uzdravíš se a budeš mít tolik peněz, že nebudeš vědět, co s nimi.“ Bratři a sestry, to je podvod. Nenechme se klamat. A je naší odpovědností nejen tomu nevěřit, ale také tak učit v našich sborech, abychom se nenechali oklamat a stáli pevně na základě Božího slova. Duch svatý je Duchem pravdy. Pán Ježíš přinesl skutečné potěšení a skutečnou útěchu. Někdy jsme odstrčeni, někdy pronásledováni, někdy chudí a nemocní – ale od okamžiku duchovního znovuzrození jsme naplněni Duchem svatým. Duch svatý působí. Pán Ježíš řekl, že přijde.

Věříme, že církev začala v okamžiku, kdy Duch svatý sestoupil a když Petr pronášel svatá slova ve svém jazyce. A právě zde máme dar jazyků – nádherný dar jazyků, skutečných jazyků. Patnáct národů Židů, kteří už zapomněli svůj původní jazyk, slyšelo evangelium ve své vlastní řeči. To je dar Ducha svatého.

Já mluvím jedním jazykem, ale zde je patnáct národností a každý slyší ve svém jazyce. V tento dar věřím. Ano, to je pravý dar. Ale pronášení nesrozumitelných slov žádným darem není. To je prostě klamání. Nenechme se klamat.

Pán Ježíš říká, že hlavní prací Ducha svatého je toto: „Až přijde, usvědčí svět z hříchu, ze spravedlnosti a ze soudu.“ Vidíme zde tři oblasti služby Ducha svatého. Protože Duch svatý je

svatý, nenávidí hřích. Bůh vždy nenávidí hřích. A Duch svatý má způsob, jak hřích odhalit. Dnes mluvíme také o hřichu zneužívání Ducha svatého. A všem, kdo to dělají, chceme říci: Přestaňte s tím. Čiňte pokání.

Duch svatý chce používat nás, tebe i mne – nepoužívejme my Jeho. Takový je náš postoj a věříme, že je biblický. Duch svatý nechce být používán námi. Duch svatý chce používat nás. A když nás používá, jak zde čteme, usvědčuje svět. Proto musíme jít do světa, aby Duch svatý mohl usvědčovat z hřichu. Jak? Především skrze náš příklad. Jsme v tomto světě, ale nejsme z tohoto světa. Lišíme se. Svatost spočívá v odlišnosti. Jsme jiní: nelžeme, nekrademe, neproklínáme, nepijeme alkohol. A neděláme to proto, že jsme tak úžasní, ale protože nás vede Duch svatý. Protože jsme znovuzrozené Boží děti, vedeme svatý život. **Bez posvěcení nikdo nespátří Pána.** To znamená: bez mé svatosti moje žena neuvidí svatého Pána, bez mé svatosti moje děti neuvidí Pána, bez mé svatosti vy neuvidíte Pána ve mně, a bez tvé svatosti já neuvidím Pána v tobě.

Duch svatý na tom pracuje, aby náš život byl stále svatější – abychom svým životem ukazovali: „Nenávidím hřích a stále více miluji Boha.“ V tom spočívá křesťanský život. Tím se Duch svatý zabývá. To je jeho praktická služba v nás skrze Písmo svaté. Proto je tak důležité studovat Bibli. Duch svatý v nás pracuje a ukazuje nám náš hřích. U nevěřících to dělá tak, že jim ukazuje jejich stav.

Ale Duch svatý mluví o hřichu. A prosím, my bychom to nejraději změnili v legalismus. Je snad Duch svatý legalista? Samozřejmě že ne. Někteří by ho nejraději odsunuli stranou, a proto říkají: „To jsou fundamentalisté, nebudeme je poslouchat. Vždyť jsme povoláni ke svobodě.“ Nazval bych to jinak – lépe řečeno – ke svévoli. Duch svatý nikdy nepožehnal svévoli.

Pravá svoboda spočívá v tom, že jsme konečně svobodní od hřichu, protože nás Duch svatý usvědčil z hřichu. To je Jeho první práce. Když vidí člověka žijícího v hřichu, ukazuje mu: „Jsi hříšník a mzdou hřichu je smrt, ale Božím darem je věčný život v Kristu Ježíši, našem Pánu.“ To je náš úkol, úkol církve – vyznávat jak apoštol ... A bratři a sestry, jestli je zde někdo, kdo ještě nemá uspořádaný vztah s Bohem, Duch svatý tě právě teď usvědčuje. Odevzdej Mu svůj hřích a přijmi odpuštění hřichů.

Pán Ježíš řekl, že Duch svatý bude usvědčovat také ze spravedlnosti. Nejen z hřichu, ale i z toho, že existuje možnost ospravedlněného života. Existuje možnost, že Bůh učiní své dítě takovým, jako by nikdy nezhrěšilo. A to se děje v okamžiku duchovního znovuzrození. Duch svatý usvědčuje o Kristově spravedlnosti. Tato spravedlnost nám byla darována. Není to spravedlnost, kterou si sami vytváříme. Není to něco, na čem si osobně budujeme zásluhy: „Teď jsem lepší a lepší.“ Ne. Od okamžiku, kdy v nás přebývá Duch svatý, je On autorem našeho spravedlivého života.

A nakonec Duch svatý usvědčuje z budoucího soudu. Je tragické, že o tom musí mluvit, ale jestliže člověku nepomůže usvědčení z hřichu ani ze spravedlnosti, co potom zbývá? Soud. A Duch svatý říká: „Jestli odmítneš Pána Ježíše a jeho plášť spravedlnosti, už ti nic jiného nezůstává.“ To je práce Ducha svatého. Zůstává už jen soud a tam člověk uslyší: „Jdi do věčného ohně.“ Nepřál bych si, aby někdo takový hlas nebo tato slova uslyšel. Nepřál bych si, aby někdo z našich rodin nebo blízkých něco takového slyšel. To je ta nejtragičtější chvíle. Ale Duch svatý dělá všechno pro to, aby k tomu nedošlo.

A proto vás na závěr velmi prosím: Nezacházejme s Duchem svatým jako se svým nástrojem. Staňme se stále lepšími nástroji v jeho ruce – k Boží slávě. Protože Duch svatý je Bůh. Amen